

UZASADNIENIE

Powodowie G. C., A. Z. i A. G. wnieśli o zasądzenie od pozwanego T. N. solidarnie na ich rzecz kwoty 2 740,73 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z uiszczoną opłatą skarbową.

W uzasadnieniu pozwu podali, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej pod nazwą P.U.H. (...) s.c. z siedzibą w T. udzielili pozwanemu pożyczki w kwocie 3 000 zł, na podstawie umowy z dnia 11 kwietnia 2011 r. Zgodnie z umową przedmiotowa pożyczka miała być zwrócona w 24 miesięcznych ratach, jednak pozwany spłacił tylko 5 rat w łącznej kwocie 867,35 zł, które zaksięgowano na poczet kosztów wezwań, odsetek karnych, odsetek kapitałowych oraz kapitału. W związku zaś z brakiem spłaty kolejnych rat, wezwali go do zapłaty, pod rygorem podjęcia dalszych czynności windykacyjnych oraz wypowiedzenia umowy pożyczki. Wobec braku odpowiedzi, podjęli wskazane czynności windykacyjne, po których pozwany wpłacił jedynie kwotę 368,73 zł, którą zaksięgowano zgodnie z § 8 pkt 4 umowy pożyczki. Dlatego też pismem z dnia 23 kwietnia 2012 r. wypowiedzieli pozwanemu umowę pożyczki z zachowaniem 30-dniowego terminu. Mając zaś na uwadze, że pismo to zostało odebrane w dniu 07 maja 2012 r., pożyczka stała się w pełni wymagalna w dniu 07 czerwca 2012 r. Po kolejnym wezwaniu do zapłaty pozwany dokonał jednak tylko częściowych wpłat w łącznej wysokości 750 zł, które zaksięgowano zgodnie z § 8 pkt 4 umowy pożyczki. Dodatkowo wyjaśnili, że na dochodzoną pozewem należność składają się: kwota 2 261,25 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki, kwota 149,77 zł tytułem niespłaconych odsetek kapitałowych, skapitalizowanych na ostatni dzień wypowiedzenia umowy (06.06.2012 r.) i kwota 329,71 zł tytułem odsetek od zadłużenia przeterminowanego (od niespłaconego kapitału), liczonych od dnia wymagalności pożyczki (07.06.2012 r.) do dnia 30 stycznia 2014 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie w dniu 11 lutego 2014 r. uwzględniono powództwo w całości.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu przyznał, że podpisał umowę pożyczki gotówkowej. Podniósł jednak, że na jego konto z tego tytułu wpłynęła tylko kwota 1 469 zł, przy czym spłacił tę kwotę w całości. Zarzucił nadto, że jego wpłaty nie były należycie księgowane,

a strona powodowa naliczyła koszty za czynności, które nie zostały wykonane i udowodnione. Zarzucił również, że podczas podpisywania umowy został wprowadzony w błąd, gdyż nie miał wiedzy o oprocentowaniu pożyczki według zmiennej stopy procentowej. Dodał, że koszty windykacji są zawyżone, a treść umowy pożyczki uważa za niezgodną z dobrymi obyczajami

i zawierającą klauzule niedozwolone.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty powodowie podtrzymali wszelkie wnioski

i twierdzenia przedstawione w pozwie oraz szczegółowo wyjaśnili, w jaki sposób została rozdysponowana udzielona pożyczka oraz w jaki sposób zaksięgowano wpłaty pozwanego, które łącznie wyniosły kwotę 1 986,08 zł. Ponadto zarzucili, że wszelkie koszty zostały naliczone zgodnie z umową pożyczki, której treść pozwany zaakceptował przez podpisanie wszystkich stron umowy.

W piśmie procesowym z dnia 19 maja 2014 r. pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie G. C., A. Z. i A. G. prowadzą działalność gospodarczą pod firmą P.U.H. (...) s.c. z siedzibą w T., której przedmiotem jest pośrednictwo kredytowe, udzielanie kredytów gotówkowych, hipotecznych i samochodowych.

Dowód: tekst jednolity z dnia 14 grudnia 2011 r. umowy spółki cywilnej P.U.H. (...) S.C. wraz z aneksem nr (...).

W ramach prowadzonej działalności, w dniu 11 kwietnia 2011 r. powodowie zawarli

z pozwanym T. N. umowę pożyczki gotówkowej w kwocie 3 000 zł, na okres od dnia 11 kwietnia 2011 r. do dnia 20 kwietnia 2013 r.

Strony umowy ustaliły, że pożyczka zostanie spłacona w 24 miesięcznych ratach, płatnych zgodnie z harmonogramem spłat stanowiącym załącznik nr 1 do umowy. Ustaliły również, że pożyczka jest oprocentowana według zmiennej stopy procentowej, stanowiącej czterokrotność kredytu lombardowego NBP. Na mocy postanowień § 8 umowy przyjęto też, że niespłacenie raty pożyczki w całości lub w części w ustalonym terminie powoduje uznanie niespłaconej kwoty za zadłużenie przeterminowane, przy czym od kwoty niespłaconego w terminie zadłużenia przeterminowanego pożyczkodawca mógł naliczać odsetki według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność kredytu lombardowego NBP, które na dzień zawarcia umowy wynosiły 22 % w stosunku rocznym. Strony umowy ustaliły także, że w przypadku powstania zadłużenia przeterminowanego spłaty zalicza się w następującej kolejności: koszty, odsetki, kapitał.

Z kolei na mocy postanowienia § 9 umowy pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do wypowiedzenia umowy w formie pisemnej z 30-dniowym terminem wypowiedzenia w sytuacji niespłacenia przez pożyczkobiorcę dwóch kolejnych pełnych rat pożyczki i postawienia całej pożyczki wraz z odsetkami i opłatami w stan wymagalności w przypadku, gdy pożyczkobiorca nie spłaci swoich zobowiązań w terminie wskazanym w wypowiedzeniu. W następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia cała pozostała do spłaty kwota pożyczki staje się zadłużeniem przeterminowanym, od której pożyczkodawca nalicza i pobiera odsetki według stopy procentowej określonej dla zadłużenia przeterminowanego.

Łączne koszty uzyskania pożyczki, które pozwany zobowiązany był ponieść, wyniosły natomiast kwotę 1 759,91 zł, w tym kwotę odsetek w wysokości 751,91 zł i koszty ustanowienia zabezpieczenia w wysokości 1 008 zł.

Wreszcie strony ustaliły w § 13 umowy tryb postępowania w przypadku niespłacenia rat pożyczki oraz koszty związane z niewykonaniem przez pożyczkobiorcę zobowiązania, mianowicie za każde wezwanie do zapłaty – 20 zł, za ostateczne wezwanie do zapłaty – 20 zł oraz za czynności windykacyjne podejmowane po wezwaniu do zapłaty (rozumiane jako wizyty przedstawiciela pożyczkodawcy w miejscu zamieszkania lub pracy pożyczkobiorcy) – 150 zł.

Dowód: umowa pożyczki gotówkowej z dnia 11 kwietnia 2011 r. wraz z harmonogramem spłaty.

Pozwany zaakceptował warunki powyższej umowy, składając na każdej stronie umowy oraz na harmonogramie spłat własnoręczny podpis.

Dowód: umowa pożyczki gotówkowej z dnia 11 kwietnia 2011 r. wraz z harmonogramem spłaty, przesłuchanie pozwanego.

Tego samego dnia, w którym umowa została zawarta, pozwany podpisał deklarację zgody przystąpienia do ubezpieczenia, zaś zgodnie z § 11 umowy pożyczki kwota wypłacona pozwanemu została pomniejszona o kwotę zabezpieczenia, tj. 1 008 zł. Pozwany wyraził nadto zgodę, aby część kwoty została przekazana na spłatę innego zobowiązania przez niego zaciągniętego, tj. na spłatę zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki numer (...) z dnia

31 marca 2011 r. Tym samym kwota pożyczki została pomniejszona o tę należność, tj. o kwotę 523 zł.

Uwzględniając powyższe, pozwanemu została przekazana na jego rachunek bankowy kwota 1 469 zł. Zobowiązany był natomiast do zapłaty na rzecz powodów kwoty 3 751,91 zł, tj. należności głównej w kwocie 3 000 zł i odsetek w kwocie 751,91 zł.

Dowód: umowa pożyczki gotówkowej z dnia 11 kwietnia 2011 r., wyciąg bankowy za okres od dnia 12 kwietnia 2011 r. do dnia 12 kwietnia 2011 r., deklaracja zgody z dnia 11 kwietnia 2011 r., oświadczenie z dnia 11 kwietnia 2011 r., umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 21 marca 2011 r., potwierdzenie przelewu z dnia 11 kwietnia 2011 r., przesłuchanie pozwanego.

W związku z niewywiązywaniem się przez pozwanego z warunków udzielonej mu pożyczki, pismem z dnia 28 listopada 2011 r. pozwany został wezwany do zapłaty zaległości

w kwocie 357,57 zł. Jednocześnie poinformowano go, że w przypadku braku zapłaty zadłużenia we wskazanym terminie, zostaną podjęte czynności windykacyjne, których koszt wynosi 150 zł.

Wobec braku spłaty, w dniach 16 grudnia 2011 r. i 24 kwietnia 2012 r. przedstawiciel powodów podjął czynności windykacyjne, z tym że nie zastał pozwanego w miejscu zamieszkania.

Dlatego też pismem z dnia 23 kwietnia 2012 r., doręczonym w dniu 07 maja 2012 r., powodowie wypowiedzieli pozwanemu umowę pożyczki z dnia 11 kwietnia 2011 r.,

z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia pisma. Jednocześnie wezwano pozwanego do zapłaty łącznej kwoty 2 632,49 zł (niespłacony kapitał pożyczki – 2 261,25 zł, odsetki z tytułu oprocentowania pożyczki – 197,29 zł, odsetki karne

– 23,95 zł i koszty czynności windykacyjnych – 150 zł).

Po upływie okresu wypowiedzenia pozwany nie uiszczył całego wymagalnego zadłużenia.

W związku z tym pismem z dnia 07 sierpnia 2012 r. powodowie wezwali go do zapłaty kwoty 2 804,74 zł, na którą składały się: kwota 2 261,25 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki, kwota 245,53 zł tytułem odsetek z tytułu oprocentowania pożyczki – na ostatni dzień okresu wypowiedzenia umowy pożyczki, kwota 43,22 zł tytułem odsetek karnych od wymagalnych rat

– na ostatni dzień okresu wypowiedzenia umowy pożyczki, kwota 104,74 zł tytułem odsetek od zadłużenia przeterminowanego, liczonych od dnia następnego po upływie okresu wypowiedzenia umowy pożyczki oraz kwota 150 zł tytułem kosztów czynności windykacyjnych.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 28 listopada 2011 r., protokół windykacyjny z dnia 16 grudnia 2011 r., wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 23 kwietnia 2012 r. wraz

z potwierdzeniem odbioru pisma, przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 07 sierpnia 2012 r. wraz z potwierdzeniem odbioru pisma.

Pozwany z tytułu spłaty przedmiotowej umowy pożyczki dokonał wpłat w łącznej kwocie

1 986,08 zł, w następujących terminach i kwotach oraz następująco zaksięgowanych:

- w dniu 20 maja 2011 r. w kwocie 172,42 zł, w tym 99,73 zł kapitał, 72,69 zł odsetki,

- w dniu 30 czerwca 2011 r. w kwocie 177,78 zł, w tym 102,43 zł kapitał, 54,68 zł odsetki, 0,67 zł odsetki karne, 20 zł koszty windykacji,

- w dniu 21 lipca 2011 r. w kwocie 157,11 zł, w tym 102,61 zł kapitał, 54,50 zł odsetki,

- w dniu 15 września 2011 r. w kwocie 178,89 zł, w tym 104,60 zł kapitał, 52,51 zł odsetki, 1,78 zł odsetki karne, 20 zł koszty windykacji,

- w dniu 16 listopada 2011 r. w kwocie 181,15 zł, w tym 108,27 zł kapitał, 48,84 zł odsetki, 4,04 zł odsetki karne, 20 zł koszty windykacji,
- w dniu 13 stycznia 2012 r. w kwocie 183,16 zł, w tym 108,75 zł kapitał, 48,36 zł odsetki, 6,05 zł odsetki karne, 20 zł koszty windykacji,
- w dniu 14 marca 2012 r. w kwocie 185,57 zł, w tym 112,36 zł kapitał, 44,75 zł odsetki, 8,46 zł odsetki karne, 20 zł koszty windykacji,
- w dniu 14 sierpnia 2012 r. w kwocie 150 zł, w całości koszty windykacji,
- w dniu 10 września 2012 r. w kwocie 150 zł, w całości odsetki od zadłużenia przeterminowanego,
- w dniu 14 listopada 2012 r. w kwocie 150 zł, w tym 25,83 zł odsetki karne, 124,17 zł odsetki od zadłużenia przeterminowanego,
- w dniu 17 stycznia 2013 r. w kwocie 150 zł, w tym 30,76 zł odsetki, 17,39 zł odsetki karne, 101,85 zł odsetki od zadłużenia przeterminowanego,
- w dniu 18 marca 2013 r. w kwocie 150 zł, w tym 65 zł odsetki, 85 zł odsetki od zadłużenia przeterminowanego.

Czterech wpłat pozwany dokonał za pośrednictwem P. S. (...) z siedzibą w D., za co pobrana została prowizja w łącznej kwocie 7,96 zł (4 x 1,99 zł).

Dowód: 13 dowodów wpłat złożonych przez pozwanego, pismo powodów z dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest zasadne w całości.

Zgodnie z przepisem art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę (pożyczkodawca) zobowiązuje się przenieść na własność biorącego (pożyczkobiorcy) określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. W ujęciu Kodeksu cywilnego umowa pożyczki jest umową nieodpłatną. Umowa ta może wszakże zostać zawarta pod tytułem odpłatnym. Odpłatność można ustalić w dowolny sposób, np. w postaci oprocentowania (odsetek). Odpłatność powinna przy tym wynikać z wyraźnego postanowienia umowy.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że powodowie zawarli z pozwanym umowę pożyczki pieniędzy w kwocie 3 000 zł, oprocentowaną według zmiennej stopy procentowej.

Bezsporne jest także, że strony umowy ustaliły możliwość wypowiedzenia umowy

z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności w przypadku stwierdzenia, że pożyczkobiorca nie zapłacił dwóch kolejnych pełnych rat pożyczki. Żadnych wątpliwości nie budzi także, że niespłacenie przez pozwanego raty pożyczki w całości lub w części w ustalonym terminie powodowało uznanie niespłaconej kwoty za zadłużenie przeterminowane, przy czym od kwoty niespłaconego w terminie zadłużenia przeterminowanego pożyczkodawca mógł naliczać odsetki według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność kredytu lombardowego NBP, które na dzień zawarcia umowy wynosiły 22 % w stosunku rocznym. Ponadto strony ustaliły, że w przypadku powstania zadłużenia przeterminowanego spłaty zalicza się w następującej kolejności: koszty, odsetki, kapitał. Sąd ustalił nadto, że pozwany wyraził zgodę, aby w następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia cała pozostała do spłaty kwota pożyczki stała się zadłużeniem

przeterminowanym, od której pożyczkodawca nalicza i pobiera odsetki według stopy procentowej określonej dla zadłużenia przeterminowanego. Strony ustaliły również w umowie tryb postępowania w przypadku niespłacenia rat pożyczki oraz koszty związane z niewykonaniem przez pożyczkobiorcę zobowiązania, mianowicie za każde wezwanie do zapłaty – 20 zł, za ostateczne wezwanie do zapłaty – 20 zł oraz za czynności windykacyjne podejmowane po wezwaniu do zapłaty (rozumiane jako wizyty przedstawiciela pożyczkodawcy w miejscu zamieszkania lub pracy pożyczkobiorcy)

– 150 zł.

Wreszcie okolicznością bezsporną było to, że pozwanemu została przekazana na jego rachunek bankowy jedynie kwota 1 469 zł, albowiem kwota pożyczki (3 000 zł) została pomniejszona zgodnie z umową o kwotę zabezpieczenia, tj. 1 008 zł oraz o kwotę 523 zł, gdyż pozwany wyraził zgodę, aby część udzielonej pożyczki została przekazana na spłatę innego zobowiązania przez niego zaciągniętego, tj. na spłatę zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki numer (...) z dnia 31 marca 2011 r. Pozwany był natomiast zobowiązany do zapłaty na rzecz powodów z tytułu spłaty pożyczki łącznie kwoty 3 751,91 zł (należność główna w kwocie 3 000 zł, odsetki w kwocie 751,91 zł).

W wyniku zatem zawarcia przedmiotowej umowy powodowie udzielili pozwanemu pożyczki pieniężnej, a pozwany ten zobowiązał się do jej spłaty w sposób i w terminach ustalonych w umowie i załącznikach do umowy. Bez znaczenia jest przy tym fakt, czy pozwany przeczytał umowę pożyczki, czy też nie, skoro podpisując ją na każdej stronie, zaakceptował wszystkie jej warunki. Jego zarzuty jakoby został oszukany nie mogą się zatem ostać, tym bardziej, iż dopiero teraz, to jest w trakcie procesu, takie okoliczności zostały przez niego podniesione. Nie ulega przy tym kwestii, że od dnia zawarcia umowy pożyczki minęły ponad trzy lata, zatem pozwany miał wystarczająco dużo czasu, by wcześniej wyjaśnić swoje ewentualne wątpliwości związane z zawartą umową. Jeśli chodzi zaś o zarzuty pozwanego odnośnie niezgodności treści umowy z dobrymi obyczajami i zawarcia w niej klauzul niedozwolonych, to podnieść należy, iż pozwany nie wskazał konkretnego postanowienia umowy, które jego zdaniem miałyby być niezgodne z dobrymi obyczajami, czy też zawierającego klauzule niedozwolone. Brak takich wskazań uniemożliwił zaś Sądowi ocenę w tym przedmiocie. Reasumując więc uznać należało, że pozwany nie zdołał skutecznie uchylić się od obowiązku spłaty zaciągniętej pożyczki.

W świetle zaś ujawnionych w niniejszej sprawie dowodów bezspeczne jest, iż pozwany nie dotrzymał warunków umowy pożyczki, co ostatecznie skutkowało wypowiedzeniem przez powodów przedmiotowej umowy przed terminem jej upływu i postawieniem pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności. Bez wątpienia również wypowiedzenie było poprzedzone czynnościami windykacyjnymi, takimi jak kierowanie do pozwanego pisemnych wezwań do zapłaty czy też wizyty windykatorów w miejscu jego zamieszkania, co wbrew zarzutom pozwanego zostało należycie udokumentowane. Pozwany nie zdołał również w żaden sposób zakwestionować, że jego dług względem powodów wynikający z przedmiotowej umowy pożyczki na dzień wniesienia pozwu wynosi łącznie kwotę 2 740,73 zł, w tym: kwotę 2 261,25 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki, kwotę 149,77 zł tytułem niespłaconych odsetek kapitałowych, skapitalizowanych na ostatni dzień wypowiedzenia umowy (06.06.2012 r.) i kwotę 329,71 zł tytułem odsetek od zadłużenia przeterminowanego (od niespłaconego kapitału), liczonych od dnia wymagalności pożyczki (07.06.2012 r.) do dnia 30 stycznia 2014 r. Jakkolwiek wniósł on

o oddalenie powództwa, przedstawiając dowody wpłat na łączną kwotę 2 136,08 zł, jednak powodowie szczegółowo wykazali, w jaki sposób zaksięgowali przedmiotowe wpłaty. Nie ulega przy tym wątpliwości, że zgodnie z warunkami umowy wpłaty te mogły być księgowane

w kolejności wskazanej przez powodów. W tych okolicznościach zatem zgłoszone roszczenie co do należności głównej należało uznać za w pełni uzasadnione.

Obok roszczenia głównego powodowie wystąpili także o zasądzenie odsetek umownych

w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, liczonych od dnia wniesienia pozwu, czyli od dnia 03 lutego 2014 r. do dnia zapłaty. Mając zaś na uwadze, iż żądanie również

w tym zakresie zostało udowodnione, albowiem w umowie pożyczki zastrzeżono odsetki umowne naliczane od kwoty pożyczki z odsetkami i opłatami według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, powództwo podlegało uwzględnieniu również w tej części.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Zgodnie zaś z przepisami art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów

procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W świetle wskazanych przepisów do kosztów procesu poniesionych przez powodów należało zaliczyć: wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 600 zł, ustalone na podstawie przepisu § 9 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (jedn. tekst Dz. U. z 2013 r., poz. 490), opłatę od pozwu w kwocie 100 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Według z kolei przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W związku

z tym, że pozwany w całości przegrał proces, należało go obciążyć obowiązkiem zwrotu wskazanych wyżej kosztów procesu na rzecz powodów.

Z tych względów, w oparciu o wskazane przepisy, orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Z/

- 1) odnotować;
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu;
- 3) kal. 14 dni od doręczenia.

12.09.2014 r.